

V serce me je zbolelo, take besede slišati; žalostin sim se od onod podal. Pričijočim mestnim in kmetijskim ljudem pa in svojim bravcam prepustim presoditi: ali se tako govorjenje spodobi kristijanu? — Ali gosposka ne kaznuje taci pijancov, kateri ob nedeljah in praznikih, kader se velika množica ljudi vsih stanov blizo mesta na cesti prehaja, kakor divjaki se skozi vas vozijo, de se skorej ogniti ni mogoče? — Ali je povozen človek z nekimi goldinarji plačan, ki celo svoje življenje siromak ostane? — Ali nedolžen nezakonski otrok ni tudi božja podoba? — Ali ni zadosti revež, če dostikrat starišev ne pozna in brez praviga varha v divjosti rase, nobene domovine nima in tako ob vse spoštovanje pride. — Za take ljudi, ki tako ravna in govorijo, so črne bukve premalo, njih ime bi se moglo na černo tablo zapisati in na cerkvene vrata nabiti, de bi jih vsak človek poznal in se jih varoval. — P.

Novice.

Na Dunaji se je slovenski zbor vstanovil, kteriga predsednik je slavni Dr. Miklošić, njegov namestnik pa mnogospoštovani Dr. Hladnik; zbora tajnik je iskreni Slovenec Globočnik. Ta zbor se „Slovenija“ imenuje.

Ravno ta zbor se pripravlja prošnje sestaviti, ktere bi se v imenu slovenskih deželá presvitlimu Cesarju predložile. De bojo pa te prošnje glas Slovincov, bo imenovani zbor sestavljene prošnje poprej po slovenskih deželah poslal, de se bojo rodoljubi podpisali.

Tudi v Ljubljani, kjer se je ljubezin do narodnosti in domačiga jezika živo vnela, se je začela narodna družba, slovenski zbor imenovana.

Ljubljanske politiške Novice bojo začele izhajati v začetku prihodnjega mesca. Učeni Slován, gosp. Cigale, doveršeni pravnik, bo vrednik tega noviga slovenskiga časopisa.

Slišimo tudi, de bojo slovenske duhovske Novice v Ljubljani na svetlo prišle — in pa nov nemški politiški časopis. Bog le daj, de bi vse te Novice potem v resnici toliko prejemnikov imele, kolikor se zde obetanja sliši, de bi slovenšina veselo napredovala.

V Celji novorojene nemške Novice so Slovincam „tern v péti.“

Móst pod Šmarno Goro.

Marsikteri je dandanašnji jél misliti, de vse dozdane zavéze jenjujejo, in tako se tudi sliši, de ljudje mostovine na mostu pod Šmarno Goro radi ne odrajujejo. — Vse krive misli moramo zdaj zatirati, ako se hočemo vrédne storiti dobrót noviga vladanja, in zato vam povémo, zakaj de je zadobila Smeledniška grajšina pravico, na iménovanim móstu mostovino pobirati.

Kar ljudje pomnijo, je bila v tém kraju, kjer zdaj most stoji, ladja pripravljena, po kateri so se ljudje, živina in vprége (vozovi) čez Savo prepeljevali, zato se še zdaj ta kraj imenuje „na brodu.“ Smeledniška grajšina je letó ladjo oskerbovala in popravljevala, zato je pa tudi pravico imela, brodnino pobirati in ta pravica je bila tako ugotovljena, kakor druge grajšinske pravice. Ali kako je bilo nerodno in tudi nevarno, posebno ob času povodni, na ladji se prepeljevati, vsak dobro vé, kateri je skušal; zraven téga je bilo pa za brodnino potreba tolikaj več plačevati, kolikor so bili brodniki bolj nesramni.

Gospod baron Lazarini, vlastnik Smeledniške grajšine, za vse občno koristne naprave vnéti gospod in verli domorodec, so za polajšanje popotnikov in za odvernjenje nevarnosti, v létu 1844 čez Savo móst naredili, kteriga je še vsak odkritoserčno pohvalil. De na-

prava in popravljanje tako velikiga mostú več potroškov potrebuje, kakor naprava in popravljanje ene ladje, vsak sam dobro vé, in vender se ni za mostovino več plačila tirjalo, kakor za poprejšnjo brodnino in zato je c. k. dvorna pisarnica po ukazu 24. grudna léta 1840 štev. 39141 Smeledniški grajšini napravo noviga mostú čez Savo pod Šmarno Goro dovolila in sledéčo tarifo poterdila: od vozniga ali prostiga velikiga živinčeta po 6 kraje. od maliga živinčeta po 1 „ od peš človeka po 1 „

Dajale so sicer nektore soséske v oblizji imenovana brodu namésto brodnine vsako léto nekako béro v žitu — ali vse te soséske so takrat, ki se je novi most nerédil, dovolile, de je béra jenjala, in so se zavezale, za naprej ustavljeno mostovino v denarjih odrajevati.

Kako more tedaj kdo misliti, de bi bila zdaj mostovina odjénjala? Kdo bo most popravljaj, če ne bo védnih prihodikov?

Ne motite se — in odrajujte radovoljni opravke, ki le vam v prid prihajajo.

Kako bomo konstitucíjo po slovensko imenovali?

Na vprašanje 14. lista nam je nar več Slovincov odgovorilo: de naj bi tudi mi konstitucíjo po izgledu družih Slovanov ustav ali pa ustavo imenovali, kér „ustava“ se tudi prileže nekako enakimu pomenu „postav.“ Besede „sovlada“ ni dosihmal nihče poterditi hotel, kér sovlada práv za práv pomeni Mit-Regentschaft, kar je pa kaj družiga, kot konstitucija. Gospod Jernej so nam iz Štajarskiga pisali, de tudi ondotno deželno poglavarstvo (v slov. prevodu) besedo ustav rabi, in de je malo kmetov v spodnjim Štajarskim, ki bi te besede ne razumeli.

Kakošne druge besede nam dosihmal nihče ni oznanil. Potem takim je tedej beseda ustav ali ustava od nar več strani poterjena. — Akoravno se nam nič kaj pripravna ne zdí, se vender ne branimo te besede v Novice vpeljati, dokler se kakošna druga ne zvé, ktera bi bolj poterjena bila. V taci rečéh se vredništvo ničesar prilastiti noče: občinstvo naj razsodi!

Današnjimu listu je pridjano ustavno pismo našiga presvitliga Cesarja, v katerim so splošne postave podarjene nove vladíje razglašene. Brali boste v teh postavah, de se bo še veliko rečí v deržavnim zboru prevdarjalo, predin se bojo mogle vse postave posamesno dati in vpeljati. Veselimo se, de so nam presvitli Cesar tako svobodno podlago ustave dali — slava Ferdinandu milimu! Pa spoznajmo tudi, de se obširno izdeljanje nove vladíje ne more venim hipu zgoditi, in de tudi naši poslaniki na deržavni Dunajski zbor bojo mogli umni, prebrisani in zaupanja vredni možje in verli domorodeci biti, de se bojo za prid svoje domovine serčno potegovali. Vredništvo.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	29. Maliga travna.		25. Maliga travna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	19	2	22
1 » » banaške	2	20	2	23
1 » Turšice	—	—	1	30
1 » Soršice	—	—	1	57
1 » Rěži	1	40	1	45
1 » Ječmena	—	—	1	34
1 » Prosa	1	37	1	42
1 » Ajde	—	—	1	30
1 » Ovsá	—	57	—	51